

[Justitsministeren]

get, og der foregår i øjeblikket overvejelser med hensyn til, hvordan man kan få nedbragt disse ventetider. Jeg er ikke sikker på, at den anvisning, jeg fik af hr. Poulsgaard, gående ud på, at man skulle lade være med at sætte spritbilister ind til afsoning, er en, jeg har meget lyst til at følge. Det er mit indtryk, at antallet af spritbilister har været så kraftigt voksende, at der ikke deri ligger nogen opfordring til at være særlig imødekommende, når det drejer sig om deres ønske om ikke at komme til afsoning.

Fru Lone Dybkjær og fru Mette Madsen stillede mig næsten enslydende spørgsmål, som jeg desværre ikke er i stand til at svare på. Spørgsmålene gik på, om det var muligt at give nogle oplysninger om, hvordan domspraksis er med hensyn til straffe for vold mod børn. Det var fru Lone Dybkjærs formulering.

Fru Mette Madsen spurgte, hvordan de regler, der er for domfældelse med hensyn til hustru- og børnemishandlinger, virker, og spurgte yderligere, om der er grund til at tro, at straffene bør skærpes. Jeg beklager, men jeg er ikke i stand til at give konkrete oplysninger i dag, men jeg imødeser spørgsmål fra retsudvalget og skal meget gerne give svar dér.

Jeg er blevet stillet over for tilsvarende, om man så må sige, statistiske spørgsmål. Fru Nathalie Lind spurgte, om det kan oplyses, om volden imod sagesløse personer er stigende. Den er svagt stigende, men den er ikke forholdsvis stærkere stigende end den øvrige volds kriminalitet. Så vidt jeg kan se, er den svagere stigende end den øvrige, og det kunne måske tages som et udtryk for, at den del af volds kriminaliteten, som jeg hæftede mig en del ved i indledningen, nemlig den, der sker under indtryk af spiritus, og som især foregår i bestemte miljøer, måske er den, der er særlig kraftigt stigende for tiden. Der er ikke noget, der tyder på, at der er særlige problemer med hensyn til vold mod sagesløs person. Dermed mener jeg ikke, at vi har en acceptabel situation, men det er stigningstakten, jeg ikke finder foruroligende i forhold til den øvrige. Om det så kan være beroligende, skal jeg da lade være ganske usagt.

Det er derudover blevet nævnt af fru Ebba Strange, at man nok skal tage kriminalstatistikken med forbehold. Det har jeg for så

vidt allerede gjort fra starten, men jeg må nok sige, at den artikel, jeg har set i dagbladet Information for i går, og hvoraf det synes at fremgå, at f. eks. falske brandalarmer indgår i voldsstatistikken, kan jeg ikke rigtig acceptere. De oplysninger, jeg har givet om det, jeg kalder den grove volds kriminalitet, indbefatter naturligvis ikke ting som falske brandalarmer. De indbefatter derimod, som fru Ebba Strange var inde på, den overtrædelse af loven, som hedder opsætsighed og vold mod offentlig myndighed, og her kan jeg sige, at af de 4.400 tilfælde, jeg nævnte af grovere kriminalitet eller volds kriminalitet, der fandt sted i 1978, var ca. 350 af dem af den karakter.

Hr. Bernhard Baunsgaard mente, at jeg havde givet udtryk for en lidt for firkantet opfattelse gående i retning af, at straf har generalpræventiv virkning. Det er muligt, at mine ord har lydt sådan, men jeg har ved tidligere lejligheder sagt det på den måde, at jeg er af den opfattelse, at visse typer af forbrydelser nok ville blive færre, hvis man havde en hurtigere og mere effektiv retsforfølgning – visse typer af forbrydelser. Det er muligt, at det kan forstås på den måde, at jeg er af den opfattelse, at generalpræventivt er det at straffe en god ting. Så firkantet vil jeg meget nødig forstås, for det er ikke min opfattelse, men jeg tror altså på, at visse typer af forbrydelser vil blive færre, hvis opklaringsprocenten bliver høj, hvis domfældelserne sker relativt hurtigt, og hvis afsoningen også sker relativt hurtigt. Jeg tror på, at det dæmper lysten til at begå visse typer af forbrydelser, men slet ikke alle, naturligvis.

Der er derudover af fru Nathalie Lind stillet det spørgsmål, om den skæve udvikling i stigningen af den grove kriminalitet kan give anledning til overvejelser om omfordeling af indsatsen inden for politiet. Det var tallene, jeg nævnte om den 8 pct.s stigning i København, den 25 pct.s stigning uden for København, men i hovedstadsområdet, og de 36 pct. uden for hovedstadsområdet.

Jeg er ikke klar over, og der er ingen, der har været i stand til at give mig oplysninger om, hvad årsagen er til disse forskellige udviklinger. Det kan måske tænkes, at problemet i hovedstaden har været der længst. Det kan måske igen hænge sammen med, at man dér relativt gør den største indsats. Det kan være en del af forklaringen. Men jeg kan